สองชั่วยามผ่านไป

ก็ยังไม่มีใครหาท่อนนั้น
ที่เหมือนกับในทำนองเจอ

หรือว่า
ตระกูลหลาน
จะไม่ได้บันทึก
ทำนองนี้ไว้?

จินกวงเหยา

เป็นคนแต่งมัน
ขึ้นมาเอง
งั้นหรือ?

เล่มนี้

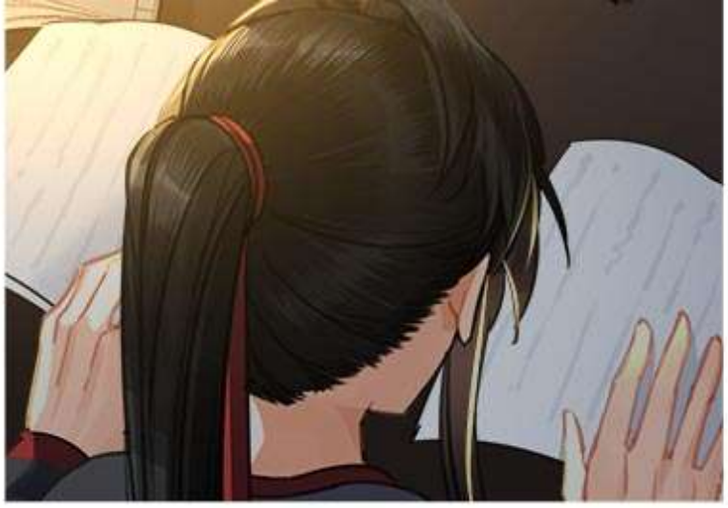

ไม่เหมือนเลยสักนิด?

ดูสองหน้า
ก่อนหลังสิ

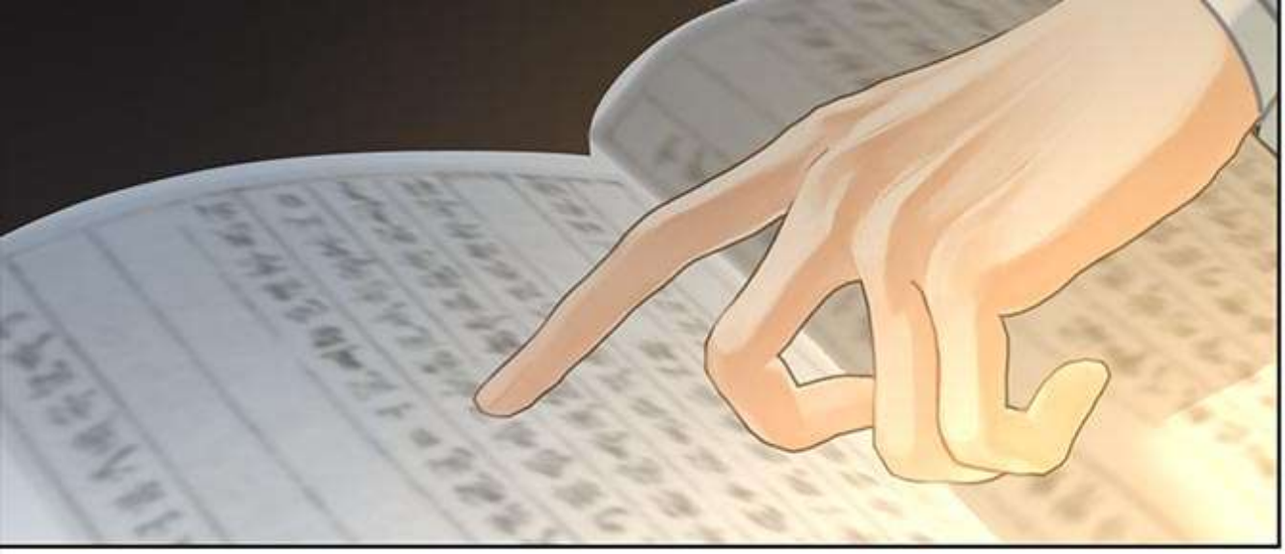

อ่า สองหน้าก่อนหลัง...

ทำนองด้านหน้า
กับทำนองด้านหลัง
ไม่ต่อเนื่องกัน!?
น่าจะมีอีกหน้านึง
ระหว่างสองหน้านี้
หรือว่าโดนใครฉีกออกไป
โดยไม่ทิ้งร่องรอยไว้

"วิญญาณโกลาหล"?
นี่มันตำราอะไรกัน?
วิญ
ญาณ

นี่เป็น
ตำราบททำนอง
ของตงอิ๋ง
หากใส่พลังวิญญาณ
ลงไปขณะที่เล่นบททำนอง
จากตำราเล่มนี้
จะมีพลัง
ทำร้ายผู้อื่นได้

อันนี้แหละ!

จากการคาดเดาของข้า
ท่อนที่ไม่ได้มาจาก
ทำนอง “ชำระจิต”

มาจากหน้า
ที่หายไปของ
“บันทึกโกลาหล”

จินกวงเหยา
เอาสองทำนองมา
ผสมผสานเข้าด้วยกัน

ฉวยโอกาสตอน
เล่นทำนองชำระใจ
ให้ชื่อเฟิงจุนฟัง

ต่อเนื่องเป็นเวลา
สามเดือน

ก็ไม่ต่างอะไรกับ
การใช้ยาพิษอย่างช้าๆ

บททำนองที่รบกวนจิตใจท่อนนี้
ก็ทำให้อาการของชื่อเฟิงจุน
กำเริบได้ในที่สุด

...ถึงเขาจะเข้าออก
อวิ๋นเชินปู้จื้อฉู่
อยู่บ่อยครั้ง

แต่ข้าไม่เคยบอกเขา
เรื่องห้องหนังสือต้องห้าม
ใต้หอตำรา

เขาเคยหาในห้องลับ

ขออภัยที่ต้อง
พูดตามตรง

ของเวินรั่วหานเจอแล้ว
แอบเข้าไปได้ด้วยซ้ำ
ตอนศึกยิงตะวัน

ห้องหนังสือต้องห้าม
ของตระกูลหลาน
คงไม่ใช่เรื่องยากอะไร...

ข้าจะลองหาวิธีลองเล่น
ทำนองบทนี้ดู

ถ้าทำนองบทนี้รบกวนจิตใจ
ของผู้อื่นได้จริงๆ ข้า...

พี่ใหญ่?

เจ๋ออู๋จวิน
การลองทำนองมาร
กับคนเป็น

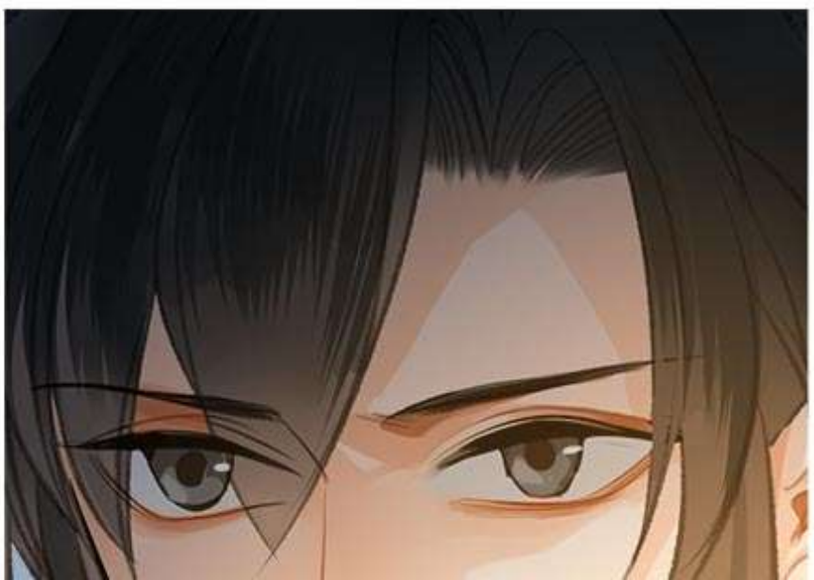

เกรงว่าจะเป็น
การขัดกับหลักการของ
ตระกูลหลานไม่ใช่รึ

ข้าจะลอง
กับตัวข้าเอง

พี่ใหญ่!

วั่งจี
จินกวงเหยาที่ข้ารู้จัก
กับจินกวงเหยาที่พวกเจ้ารู้จัก

เป็นคนละคนกัน
โดยสิ้นเชิง!

.....

...ให้ข้าได้คิดไตร่ตรอง
ให้รอบคอบก่อนได้หรือไม่?
แล้วค่อยมาตัดสินกัน

ข้าจะไปหาท่านอา
งั้นข้าพาคุณชายเว่ยกลับก่อน แล้วเจ้าค่อยมาก็ได้

คุณชายเว่ย
น่าจะรู้ว่าที่นี่คือ
ที่ที่ท่านแม่ของข้าอาศัย
ในอวิ๋นเซินปู้จื้อฉู่

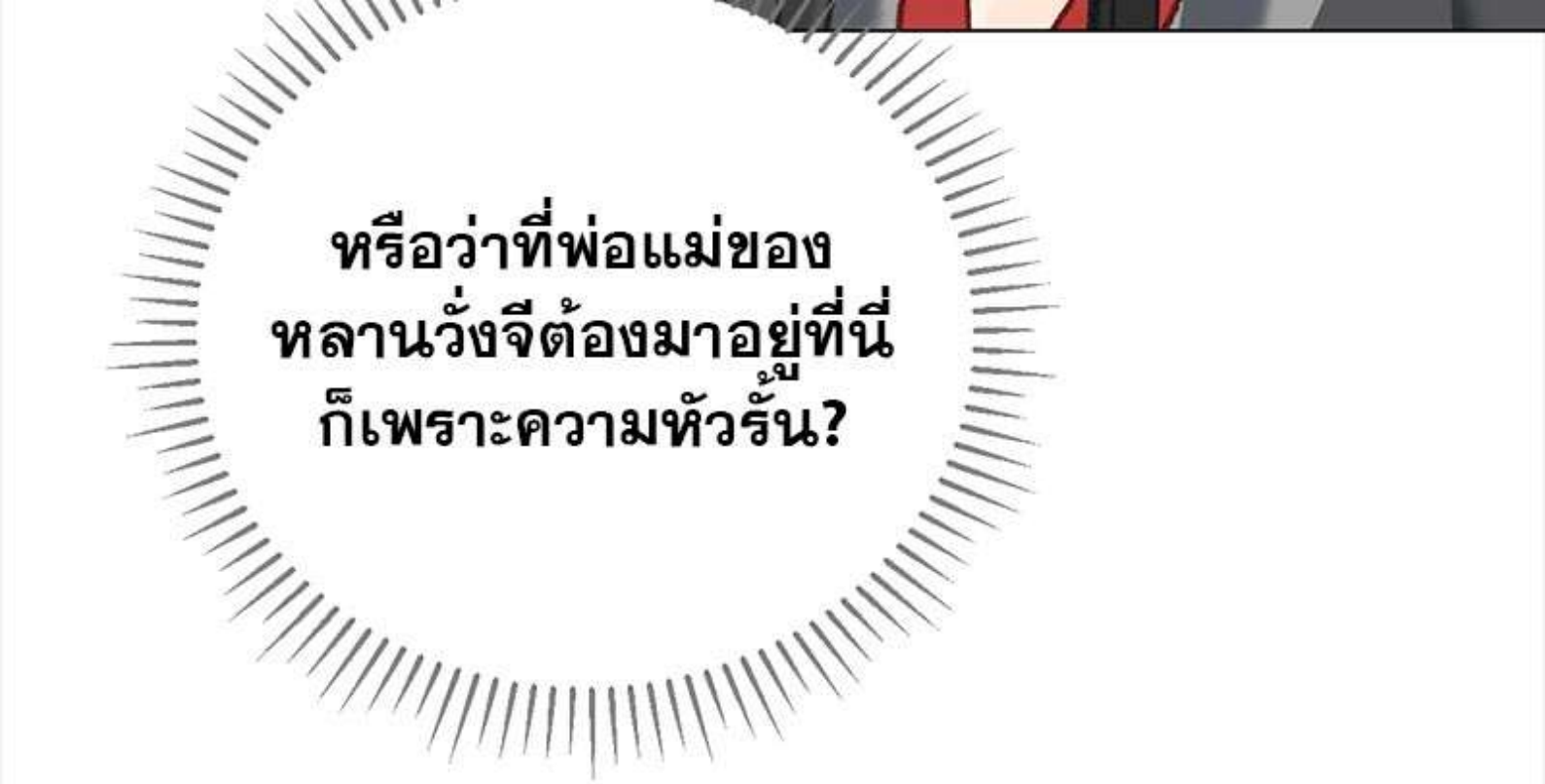
หรือว่าที่พ่อแม่ของ
หลานวั่งจีต้องมาอยู่ที่นี่
ก็เพราะความหัวรั้น?